

Stołeczny Magazyn POLICYJNY

MIESIĘCZNIK NR 5/2006

www.policja.waw.pl

PRZYGOTOWANIA DO PAPIESKIEJ WIZYTY

Cała Polska czeka i przygotowuje się do pierwszej wizyty Papieża Benedykta XVI, która będzie miała miejsce w dniach 25-28 maja br. Pierwsze dwa dni pobytu Ojca Świętego zaplanowano w Warszawie. Wszystkie służby porządkowe postawione zostały w stan gotowości. Policja od kilku miesięcy intensywnie przygotowuje się do wielkiej operacji pod kryptonimem OPAL.

Nad bezpieczeństwem Ojca Świętego i pielgrzymów czuwać będzie w całej Polsce 15 tysięcy policjantów. Do najważniejszych zadań Policji należeć będzie zapewnienie bezpiecznego przejazdu Ojca Świętego, kierowanie ruchem pojazdów i pielgrzymów, pomoc osobom udającym się na spotkanie z papieżem, a także szczególna czujność i przeciwdziałanie przestępczości.

Pierwsza pielgrzymka Papieża Benedykta XVI do Polski zachęci zapewne rzesze wiernych do powitania Ojca Świętego wzdłuż całej trasy przejazdu, a także w miejscach jego czasowego pobytu. W stolicy najwięcej pielgrzymów zbierze się prawdopodobnie na planowanej w dniu 26 maja mszy św. odprawianej na Placu Marszałka Józefa Piłsudskiego. Dotychczas swój udział w uroczystości zapowiedziało około 300 tys. osób. Według informacji Kościoła można spodziewać się około 1 miliona wiernych.

Działania stołecznej Policji w ramach podoperacji WARSZAWA skupią się przede wszystkim na

Zdjęcie Ireneusz Fertner

zapewnieniu bezpieczeństwa głowie państwa watykańskiego, członkom delegacji watykańskiej, przedstawicielom najwyższych władz państwowych RP, jak również zgromadzonemu społeczeństwu. Najważniejsze będzie utrzymanie porządku publicznego podczas wizyty, a także zminimalizowanie utrudnień dla mieszkańców, wynikających ze zmiany organizacji ruchu w rejonach bezpośrednio przyległych do miejsc pobytu gości i tras przejazdu. W celu sprawnego przeprowa-

dzenia operacji „OPAL” komendant stołeczny Policji powołał Sztab Podoperacji Warszawa wraz ze szczegółową strukturą dowodzenia. W zabezpieczeniu wizyty papieża wezmą także udział kościelne służby porządkowe, organizacje harcerskie, Żandarmeria Wojskowa oraz Państwowa Straż Pożarna i Straż Miejska. Do bieżącej obserwacji zdarzeń na terenie m. st. Warszawy wykorzystany będzie monitoring wizyjny.

[Więcej: s. 3](#)

„BEZPIECZNY PIESZY”

Od 24 kwietnia do 31 maja br. potrwa zorganizowana przez policjantów ruchu drogowego i harcerzy ZHP akcja „Bezpieczny pieszy”. Wzmocniona kontrola policyjna nakierowana na wykroczenia w ruchu drogowym, popelniane zarówno przez pieszych, jak i kierowców ma zwrócić uwagę na problem bezpieczeństwa na drogach.

Lekceważenie przepisów ruchu drogowego zarówno przez kierowców, jak i pieszych to realne zagrożenie na drodze. Świadczy również o braku poczucia odpowiedzialności nie tylko za zdrowie i życie własne, ale przede wszystkim za zdrowie i życie innych ludzi.

[Więcej: s. 3](#)

BIAŁA SOBOTA W KSP – 3 CZERWCA 2006 R.

Kwartalna odprawa kadry kierowniczej KSP

19 kwietnia br. w Pałacu Mostowskich odbyła się odprawa kwartalna kadry kierowniczej stołecznej Policji, która została poświęcona ocenie efektów w służbie w pierwszym kwartale br. Komendanci oraz zastępcy jednostek, które, zgodnie z zasadami „Systemu ocenego jednostek i komórek organizacyjnych KSP”, uzyskały najwyższe noty w okresie pierwszego kwartału br., zostali wyróżnieni.

Wyniki pracy Komendy Stołecznej Policji są **dobre i utrzymuje się pozytywna tendencja**, jak podkreślił podinsp. Jacek Kędziora, który omówił efekty pracy poszczególnych jednostek według kategorii prewencyjnych oraz kryminalnych.

Zastępca Komendanta Głównego Policji insp. Waldemar Jarczewski z uznaniem odniósł się do **wskaźników prewencyjnych** „Systemu ocenego...”. Podkreślił jednocześnie, że **brakuje elementów stymulujących do lepszej pracy w ograniczaniu przestępczości gospodarczej i w tym obszarze należy wykazać więcej zdecydowania**. Ważnym aspektem pracy stołecznych policjantów są **sprawy prestiżowe**, zwłaszcza te, które wpływają na opinię społeczną, jak np. napady na placówki bankowe i ajen-cje, zabójstwa niewykryte.

Zastępca Komendanta Głównego Policji, dziękując za wyniki i pozytywne tendencje w obniżeniu poziomu przestępczości, oczekuje jednocześnie, że dobre wyniki uzyskane w pierwszym kwartale będą takie do końca roku.

W czasie odprawy poinformowano o tym, iż wskaźnik dotyczący zatrzymania na gorącym uczynku przestępstwa nie będzie ujmowany w systemie ocennym, natomiast **nowym wskaźnikiem będzie czynnik uwzględniający skuteczność działań zewnętrznych**. Ponadto będą monitorowane wykroczenia (art. 119, art. 124).

W okresie I kwartału br. utrzymała się **dobra tendencja** w zakresie bezpieczeństwa w ruchu

drogowym, tzn. **zmniejszyła się liczba wypadków, mniej było rannych i zabitych**. Od 24 kwietnia do końca maja br. ruszyła akcja Wydziału Ruchu Drogowego KSP „Bezpieczny pieszy”.

Od 1998 r. **systematycznie zmniejsza się liczba kradzieży samochodów oraz jednocześnie wzrasta skuteczność ścigania sprawców tych przestępstw**. W I kwartale br. efektywność stołecznych policjantów w tej kategorii osiągnęła poziom 10,7%. Zwrócono uwagę na problem fikcyjnych kradzieży samochodów. Ponadto rozpoczęła się realizacja programu „Wykręć numer złodziejowi”.

Odprawa kwartalna kadry kierowniczej KSP zakończyła się wskazaniem obszarów, które wymagają intensywnej pracy. Zwrócono uwagę na problem **braku rozpoznania środowiska kibiców**. Sygnalizując problem „zgłoszeniówek” polecono monitorować, czy zjawisko dotyczy tylko samochodów. Polecono **wzmocnić nadzór w przypadku spraw nadzwyczajnych** oraz nadzór nad służbą patrolową.

Komendant Stołecznej Policji poinformował o **powołaniu Wydziału dw. z Przystępnością Gospodarczą i Korupcją KSP**. Przypomniął o **planowanych kontrolach w zakresie wykorzystania psów służbowych** oraz o przygotowaniach stołecznej Policji do operacji OPAL zabezpieczającej wizytę Papieża Benedykta XVI. Kończąc podsumowanie kwartalnej odprawy, podinsp. Jacek Kędziora podziękował wszystkim policjantom za działania świąteczne oraz wyniki uzyskane w pierwszym kwartale br. Przypomniął, że **celem najważniejszym jest dbanie o bezpieczeństwo ludzi oraz obniżanie poziomu przestępczości**. Priorytetem pozostaje nadal troska o dobry wizerunek instytucji wyjątkowej ze względu na stołeczny charakter metropolii.

oprac. Małgorzata Dusiewicz, Gabinet Komendanta Stołecznej Policji

Apel do motocyklistów oraz ich rodzin

Niestety już w tym roku doszło do **tragicznego wypadku z udziałem młodego motocyklisty**. 21-latek uciekając przed policyjną kontrolą uderzył na trasie poznańskiej w tył jadącej w tym samym kierunku Toyoty. Młody kierowca zginął na miejscu. Dlatego też, po raz kolejny Komendant Stołecznej Policji, Naczelnik Wydziału Ruchu Drogowego oraz Krajowy Duszpasterz Kierowców zwrócili się z apelem do kierowców o **rozwagę na drodze**.

Na terenie Warszawy oraz dziewięciu przyległych powiatów w 2004 roku doszło do 33 wypadków drogowych z udziałem motocyklistów, w których 13 z nich poniosło śmierć. W roku ubiegłym w 42 wypadkach drogowych śmierć poniosło aż 19 motocyklistów. Sprawcami tych zdarzeń byli w przeważającej większości sami motocykliści, którzy znacznie przekraczali dopuszczalną prędkość jazdy.

Z reguły ci młodzi ludzie, którzy wchodzili w dorosłe życie z zawrotną prędkością, w jednym momencie „zdmuchnęli” jego płomyk i nadzieje, które wiązali z nimi ich najbliżsi. Czy osiągnięcie zawrotnych prędkości na „stalowych rumakach” było aż tyle warte? Czy chwila tej wątpliwej przyjemności, była warta poświęcenia życia? Dlaczego ci ludzie zapomnieli o bólu i rozpaczy, które stały się udziałem ich najbliższych? Nie bądźmy głusi na ryk silników motocyklowych, który już powoduje dreszcze strachu u mieszkańców Warszawy i okolic.

Pamiętajcie, że jazdą z zawrotną prędkością możecie zrobić krzywdę nie tylko sobie, ale również swoim najbliższym. Apelujemy o Waszą rozwagę! Niech nikt nie stoi z boku! Nie żyjmy w przekonaniu, że problem ten nie dotyczy nas i naszych najbliższych!

Zatrzymanie podejrzanego o zabójstwo w Brukseli

Niecałe 48 godzin potrzebowali stołeczni policjanci, aby zatrzymać 17-latkę podejrzanego o zabójstwo nastolatka na dworcu w Brukseli.

Gdy tylko do polskiej Policji dotarła informacja, że osoba odpowiedzialna za zabójstwo może przebywać w okolicach Warszawy, w Komendzie

Stołecznej Policji powołano specjalną grupę poszukiwawczą. Policjanci z Wydziału dw. z Terrorem Kryminalnym i Zabójstw KSP, kryminalni z Komendy Głównej Policji oraz przedstawiciele policji belgijskiej i holenderskiej pracowali przez cały czas nad ustaleniem miejsca pobytu poszukiwanego. Wszystko wskazywało na to, że młody człowiek ukrywa się na jednej z posesji w Suwał-

kach, gdzie skierowano grupę Wdw.zTKiZ oraz nawiązano współpracę z miejscową jednostką Policji i Komendą Wojewódzką w Białymstoku.

17-letniego Adam G. zatrzymano 27 kwietnia o godzinie 13.30. Razem z nim w ręce Policji wpadł mężczyzna, który pomagał mu w ukryciu. Zatrzymani nie stawiali oporu, poddali się.

STOŁECZNY MAGAZYN POLICYJNY

Miesięcznik

1/5/2006

Wydawca: Komenda Stołeczna Policji

ul. Nowolipie 2, 00-150 Warszawa

Adres:

„Stołeczny Magazyn Policyjny”

Gabinet Komendanta Stołecznej Policji

ul. Nowolipie 2, 00-150 Warszawa

e-mail: redakcja@policja.waw.pl

Telefony: redakcja 603-88-04, 603-88-01

fax: 603-60-04

Druk: Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie

Redakcja zastrzega sobie prawo doboru tekstów oraz dokonywania w nich zmian.

Przygotowania do papieskiej wizyty

W celu zapewnienia miejsc parkingowych dla pielgrzymów przybywających do Warszawy autokarami oraz osób przyjeżdżających transportem indywidualnym, władze miasta stołecznego Warszawy, podjęły działania zmierzające do organizacji miejsc parkingowych. Wyznaczone parkingi główne pozwolą na przyjęcie około 2000 autokarów i 10 000 samochodów osobowych. Projekt zmian w organizacji ruchu przygotowuje Zarząd Dróg Miejskich m. st. Warszawy. Wprowadzone znaki zakazu zatrzymywania obowiązują od dnia 22 maja 2006 r. od godz. 00.00. Ponadto, na wybranych drogach krajowych i wojewódzkich w kierunku centrum Warszawy zostaną wprowadzone zakazy ruchu pojazdów przewożących towary niebezpieczne (znak B-12 z tabliczką „Od godz. 6.00 dnia 25.05.2006 r. do godz. 24.00 dnia 26.05.2006 r.”). Zakaz przewozu materiałów niebezpiecznych będzie obowiązywał na terenie całej Warszawy, a na wybranych drogach zostaną ustawione odpowiednie znaki. Na trasach przejazdu oraz w miejscach czasowego pobytu Papieża Benedykta XVI ustawione będą płoty, rusztowania i liny, celem ograniczenia i uporządkowania ruchu osobowego w rejonach prowadzonych czynności zabezpieczających.

Prace przy stawianiu ogrodzenia rozpoczną się w dniu 21 maja 2006 r. Trasy przejazdu zostaną zamknięte dla ruchu na kilka godzin przed przejazdem papieża. Osoby stojące wzdłuż tras będą się musiały podporządkować poleceniom służb porządkowych.

Z dotychczasowych doświadczeń Policji z wizyt papieskich wynika, że przestępczość w dniach i miejscach pobytu dostojnego gościa była zazwyczaj znikoma, najczęściej najniższa w ciągu całego roku.

Przylot papieża spodziewany jest w dniu 25 maja br. około 11.00 na warszawskim lotnisku Okęcie – Płyta Wojskowa. Ramowy program pobytu Papieża w Warszawie przedstawia się następująco:

Czwartek 25 maja 2006 roku

11.00-11.45 – przylot na LW Warszawa Okęcie – ceremonia powitania – przemówienia,
11.45-13.30 – przejazd papamobile do Archikatedry św. Jana, ul. Świętojańska – spotkanie z duchownymi – przemówienia,
13.30-14.45 – przejazd papamobile do Rezydencji Arcybiskupów, ul. Miodowa 17/19 wraz z pobytem,

14.45-17.30 – przejazd do Nuncjatury Apostolskiej, Al. Szucha 12 wraz z pobytem,
17.30-17.45 – przejazd samochodem do Pałacu Prezydenckiego, ul. Krakowskie Przedmieście 48,
18.45-19.45 – przejazd samochodem do kościoła luterańskiego św. Trójcy, ul. Kredytowa 4 – spotkanie ekumeniczne,
19.45-20.00 – przejazd do Nuncjatury Apostolskiej – kolacja w gronie prywatnym, nocleg.

Piątek 26 maja 2006 roku

08.45-09.30 – przejazd papamobile na Plac Marszałka J. Piłsudskiego – wjazd do zakrystii i pobyt,
09.30-11.45 – msza św. – homilia,
11.45-15.15 – przejazd samochodem do Nuncjatury Apostolskiej – obiad wraz z orszakiem,
15.15-15.45 – przejazd samochodem na LW Warszawa Okęcie,
15.45-16.00 – wylot helikopterem do Częstochowy (w przypadku pogody nielotnej – przejazd kolumną samochodową).

oprac. Elżbieta Sandecka-Pułtowitz

Wykorzystano materiały z SSK KSP oraz KGP

Biała Sobota w KSP – 3 czerwca 2006 r.

„ZDROWIE, TO CAŁKOWITY FIZYCZNY, PSYCHICZNY I SPOŁECZNY DOBROSTAN CZŁOWIEKA, A NIE TYLKO BRAK CHOROBY LUB NIEDOMAGANIA” (Światowa Organizacja Zdrowia)

W ramach promocji zdrowia 3 czerwca br. już po raz trzeci w Komendzie Stołecznej Policji odbędzie się Biała Sobota. Punkty konsultacyjne z udziałem lekarzy specjalistów, prelekcje na tematy racjonalnego odżywiania, szkodliwości palenia tytoniu, zakażeń, rehabilitacji zdrowotnej, a także rekreacji i odpoczynku – z tej propozycji będą mogli skorzystać policjanci, pracownicy, emeryci oraz renciści Komendy Stołecznej Policji wraz z rodzinami.

Program „Białej Soboty” obejmuje łącznie 13 przedsięwzięć zorganizowanych od godz. 9.30 do 14.30 w następujących punktach medycznych, umiejscowionych na parterze, w holu Nowego Pałacu, pod hasłem: **„ZADBAJ O ZDROWIE WŁASNE I RODZINY”**

1. Profilaktyka chorób układu krążenia.
2. Profilaktyka chorób układu.
3. Profilaktyka raka szyjki macicy i gruczołu piersiowego.

4. Profilaktyka raka prostaty.
5. Profilaktyka raka jelita grubego.
6. Profilaktyka raka skóry pod hasłem „Stop dla czerniaka”.
7. Profilaktyka wad postawy u dzieci i młodzieży.
8. Profilaktyka wad słuchu.
9. Profilaktyka chorób naczyń obwodowych.
10. Profilaktyka osteoporozy.
11. Profilaktyka chorób tarczycy.
12. Wczesne wykrywanie cukrzycy.
13. Pokaz ratownictwa medycznego.

Ponadto w programie przewidziano 4 wykłady na tematy:

- Schorzenia gruczołu krokowego (prof. dr hab. n. med. Alojzy Witeska)
- Wczesne wykrywanie cukrzycy (prof. dr hab. n. med. Teresa Kasperska-Czyżyk)
- Osteoporoza (doc. dr hab. n. med. Edward Franek)
- Najnowsze poglądy w dziedzinie dietyki (mgr Katarzyna Kowalcze).

oprac. Elżbieta Sandecka-Pułtowitz

(na podstawie materiałów Zespołu ds. Medycyny Pracy)

„Bezpieczny pieszy”

W pierwszym kwartale br. w stolicy doszło do 277 wypadków drogowych, a w powiatach podwarszawskich do 419. Około 15% tych wypadków spowodowanych zostało z winy pieszych. W związku z dużą ilością zdarzeń drogowych z udziałem pieszych Policja drogowa Warszawy i powiatów podwarszawskich rozpoczęła 24 kwietnia br. akcje pod hasłem „Bezpieczny pieszy”. Celem działań jest wzmoczenie reakcji policjantów na wykroczenia popełniane przez pieszych, oraz kierowców, którzy w nieprawidłowy sposób przejeżdżają przez przejścia dla pieszych.

W ramach akcji Policja wobec takich osób będzie stosowała środki przewidziane prawem oraz zasadę „bez tolerancji”. Jednocześnie każda osoba popełniająca wykroczenie otrzyma ulotkę o skutkach nieodpowiedzialnego zachowania na drodze oraz informującą o niebezpieczeństwach występujących na drogach. Dodatkowo policjanci Wydziału Ruchu Drogowego będą rozdawać pieszym znaczki odbłaskowe w celu poprawienia ich widoczności po zmroku.

Justyna Stachniewicz

KONCEPCJA koordynacji służby prewencyjnej na terenie garnizonu warszawskiego (skrót)

Działając na podstawie Decyzji nr 152/2006 Komendanta Głównego Policji, z dnia 17 marca 2006 roku, w sprawie wprowadzenia zintegrowanego systemu organizacji i dyslokacji służby oraz koordynacji działań zewnętrznych o charakterze prewencyjnym, w celu ukierunkowania działań Policji na zapobieganie zachowaniom aspołecznym i patologii, popełnianiu przestępstw, wykroczeń oraz zjawiskom kryminogennym, niezbędne jest dokonanie istotnych zmian w funkcjonowaniu służby patrolowej.

W związku z powyższym wprowadzone zostają **zasady i priorytety**:

- pierwszeństwo dla realizacji zadań prewencyjnych, w zakresie określonym w/w Decyzją Komendanta Głównego Policji,
- bieżąca kontrola dynamiki przestępstw zgłaszanych i innych zjawisk naruszających porządek prawny,
- wspomaganie służby patrolowej w realizacji działań przez inne komórki organizacyjne, w tym przez służbę kryminalną, w różnej formie współpracy,
- podniesienie statusu służby patrolowej.

Kierownicy jednostek organizacyjnych KSP wiodują:

a) realizację poleceń wynikających z Decyzji nr 107 Komendanta Głównego Policji z dnia 27.02.2006 r, w sprawie wzmocnienia komórek patrolowych i patrolowo-interwencyjnych w jednostkach organizacyjnych Policji poprzez:

- przegląd struktur etatowych KRP, KPP i KP specjalistycznych,
- dokonanie ewentualnych przesunięć wolnych etatów do komórek patrolowych lub patrolowo-interwencyjnych, celem dokonania ich wzmocnienia,
- zwiększenie liczby etatów w komórkach patrolowych poprzez przesunięcia etatowe i racjonalne wykorzystanie pracowników cywilnych i policjantów w służbie wspomagającej działalność Policji;

b) wspomaganie służby patrolowej w realizacji działań przez inne komórki organizacyjne, w tym służbę kryminalną, za czym będzie przemawiać wcześniej dokonana analiza dynamiki przestępczości i innych zjawisk naruszających porządek prawny w danym rejonie służbowym, a co za tym idzie konieczność podjęcia natychmiastowych działań;

c) prawidłowe wypełnianie obowiązków służbowych przez dzielnicowego poprzez:

- wprowadzenie zakazu angażowania dzielnicowego do czynności związanych ze służbą dyżurną, ochronną i konwojową, a także delegowania do pełnienia służby w innych komórkach,
- przestrzeganie zakazu przydzielania dzielnicowemu postępowań przygotowawczych do prowadzenia (§ 12 ust. 2 Zarz. Nr 15/99 KGP),
- rozważenie możliwości samodzielnego planowania czasu i sposobu pełnienia służby oraz realizacji

własnych zadań przez dzielnicowego, w oparciu o posiadane rozpoznanie w rejonie służbowym.

Połączenie działań, mających na celu ograniczenie zagrożeń, **kierownicy jednostek organizacyjnych Policji realizować mają poprzez:**

- przeprowadzanie cotygodniowych spotkań przedstawicieli poszczególnych komórek organizacyjnych służby prewencyjnej i kryminalnej, w celu:
 - wymiany informacji i doświadczeń,
 - koordynacji planowanych do realizacji zadań,
 - określenia kierunków działania oraz opracowania „map zagrożeń”,
 - tworzenie zintegrowanych co najmniej dwutygodniowych planów dyslokacji,
 - podziału zadań i ich późniejszego rozliczenia z uzyskanych efektów bądź ich braku;
- zapewnienie udziału przedstawicieli pionu kryminalnego w odprawach służbowych dla policjantów służb patrolowo-interwencyjnych, dzielnicowych i nieletnich;
- organizowanie wzajemnych szkoleń dla policjantów służb prewencyjnych i kryminalnych, celem wymiany doświadczeń i wiedzy w zakresie wykonywanych przez nich czynności służbowych m.in. taktyki pełnienia służby, sporządzanej dokumentacji i druków procesowych, sposobu działania sprawców przestępstw itp.

Celem podniesienia rangi odpraw do służby, jako elementu najistotniejszego dla efektywnego wykonywania zadań przez policjantów służb patrolowo-interwencyjnych, interwencyjnych i dzielnicowych, **wprowadza się zasadę:**

- w komendach rejonowych, powiatowych i w komisariatach specjalistycznych Policji odprawę do służby dla policjantów prowadzi wyznaczony przez koordynatora kierownik komórki organizacyjnej w służbie prewencyjnej z udziałem członka zespołu zadaniowego,
- odprawa powinna mieć charakter krótkiego przekazu konkretnych informacji o bieżącej sytuacji związanej ze stanem bezpieczeństwa w rejonie oraz określenia zadań doraźnych do służby,
- w odprawie powinien uczestniczyć policjant służby kryminalnej, który udziela informacji niezbędnych do realizacji działań zewnętrznych, w tym dotyczących współpracy na rzecz procesu wykrywczego,
- odprawa powinna wpływać na wzrost poziomu wiedzy i umiejętności policjantów.

W celu realizacji powyższych założeń w Komendzie Stołecznej Policji powołuje się **Koordynatora** w osobie zastępcy komendanta stołecznego Policji ds. prewencji. W komendach rejonowych, powiatowych Policji oraz w komisariatach specjalistycznych Policji wyznacza się **koordynatorów**, którymi są zastępcy komendantów d/s prewencji (jeżeli w strukturze jednostki Policji jest jeden zastępca komendanta, pełni on funkcję koordynatora).

Koordynatorzy realizują zadania przy pomocy **zespołu zadaniowego**, w skład którego wchodzi policjanci, głównie z kadry kierowniczej służby prewencyjnej i kryminalnej.

Miernikami skuteczności działań zewnętrznych są wyrażone procentowo:

a) stosunek liczby zdarzeń (**przestępstw** – rozbój, bójka lub pobicie, kradzież, kradzież z włamaniem, uszkodzenie mienia oraz **wykroczeń** – z art. 119 k.w. i art. 124 k.w.) odnotowanych w *książce przebiegu służby*, do liczby zdarzeń zaistniałych w analogicznym okresie roku ubiegłego. Dynamika oceniana będzie w 2007 roku natomiast w roku bieżącym liczba w/w przestępstw i wykroczeń służyć będzie bieżącej ocenie.

b) stosunek liczby zatrzymań w przypadkach zdarzeń, o których mowa w pkt. a), do liczby zdarzeń odnotowanych w *książce przebiegu służby*, bez uwzględniania liczby sprawców i czynnika czasu.

W celu monitorowania podejmowanych działań przez policjantów wprowadzony zostaje **miernik efektywności służby zewnętrznej w postaci dynamiki przestępstw „ulicznych”**. Wskaźnikami oceniami są:

a) wskaźnik procentowy, tj. liczba odnotowana w *książce przebiegu służby*, do liczby zdarzeń zaistniałych w analogicznym okresie roku ubiegłego.

Zdarzenia „uliczne” – zdarzenia zaistniałe w miejscach ogólnodostępnych (bez sklepów) takie jak: dworce i przystanki kolejowe, autobusowe, ulice, place, parki, a także podwórka, piwnice i strychy (z wyłączeniem wydzielonych osiedli zamkniętych) oraz środki komunikacji publicznej (bez pociągów dalekobieżnych) itp.

W 2006 roku będą monitorowane i gromadzone dane dotyczące liczby przestępstw i wykroczeń „ulicznych”. Dynamika oceniana będzie w 2007 roku natomiast w roku bieżącym liczba w/w przestępstw i wykroczeń służyć będzie bieżącej ocenie wpływu służb policyjnych na zaistniałe zdarzenia.

b) wskaźnik procentowy, stanowiący iloraz liczby zatrzymań – bez uwzględniania liczby sprawców i czynnika czasu – w kategoriach: **przestępstw** – rozbój, bójka lub pobicie, kradzież, kradzież z włamaniem, uszkodzenie mienia oraz **wykroczeń** – z art. 119 k.w. i art. 124 k.w., do liczby zdarzeń „ulicznych” odnotowanych w *książce przebiegu służby*.

Wzór: (A : B) x 100%, gdzie:

A – liczba zatrzymań (bez uwzględniania liczby zatrzymanych i czynnika czasu)

B – liczba zdarzeń „ulicznych”

Nadzór nad prawidłową realizacją niniejszej „Konceptcji...” sprawuje Komendant Stołeczny Policji (i odpowiednio: komendanci rejonowi, powiatowi, komisariatów specjalistycznych Policji). Konceptcja weszła w życie z dniem 1 kwietnia 2006 roku.

oprac. Wydział Prewencji KSP

„Oświecona Warszawa”

Zadbaj z nami o swoje bezpieczeństwo. Wskaż, gdzie po zmroku robi się niebezpiecznie – to hasło realizowane w celu poprawy bezpieczeństwa.

Ruszyła akcja **Oświecona Warszawa**, której patronem honorowym jest Komenda Stołeczna Policji. Głównym jej celem jest poprawa bezpieczeństwa mieszkańców stolicy po zmroku. W najbardziej niebezpiecznych, słabo oświetlonych punktach Warszawy, Fundacja STOEN RWE zamontuje 100 latarni.

10 kwietnia rozpoczęła się kampania społeczna, na rzecz poprawy bezpieczeństwa mieszkańców stolicy – Oświecona Warszawa. Celem akcji jest zidentyfikowanie miejsc, niebezpiecznych szczególnie w porze nocnej. Podczas akcji, spośród punktów wskazanych przez Urząd Miasta Stołecznego Warszawy i Komendę Stołeczną Policji, warszawiacy wybiorą te, w których zostanie zamontowanych 100 latarni. Ufunduje je Fundacja STOEN RWE – organizator i pomysłodawca akcji. Wraz z inauguracją akcji uruchomiona została strona internetowa www.oswieconawarszawa.pl. Znajduje się na niej formularz, za pomocą, którego można wskazywać miejsca typowane do

oświetlenia. Dane zebrane za pomocą formularzy posłużą do wyznaczenia punktów, w których – w ramach akcji – zostaną zamontowane nowe latarnie.

„Realizację akcji **Oświecona Warszawa** zaplanowaliśmy z myślą o warszawiakach. Chcemy przyczynić się do poprawy bezpieczeństwa mieszkańców miasta, w którym jesteśmy obecni od lat. Dlatego zdecydowaliśmy, że decydujący głos, co do wyboru miejsc najbardziej ciemnych i niebezpiecznych będzie należał właśnie do nich” – powiedział Harry Schur, Prezes Fundacji STOEN RWE.

Badania przeprowadzone przez OBOP na zlecenie Fundacji STOEN RWE wskazują, że oświetlenie ma duże znaczenie dla poczucia bezpieczeństwa. 77 procent mieszkańców Warszawy widuje nieoświetlone miejsca, poruszając się wieczorem po mieście. 70 procent respondentów obawia się o swoje bezpieczeństwo w tych miejscach. Aż 85 procent badanych jest zdania, że postawienie tam latarni zwiększyłoby bezpieczeństwo.

„Bezpieczeństwo warszawiaków jest dla nas sprawą najwyższej wagi. Współpraca władz miasta z Fundacją STOEN RWE w ramach kampanii **Oświecona Warszawa** jest wyrazem realizowania konsekwentnej polityki zapewnienia bezpieczeń-

stwa na warszawskich ulicach” – powiedział Jacek Rybak z Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy.

„Poparliśmy akcję Oświecona Warszawa, bo jest to inicjatywa, dzięki której zwiększy się liczba miejsc, w których przestępca nie może czuć się anonimowy. Oświecona Warszawa wpisuje się w politykę Komendy Stołecznej Policji, w zakresie zwalczania przestępczości” – powiedział nadkom. Mariusz Sokołowski z Komendy Stołecznej Policji.

Kampania informacyjna związana z akcją **Oświecona Warszawa** promowana jest w mieście poprzez billboardy i plakaty na słupach ogłoszeniowych w najbardziej uczęszczanych miejscach stolicy oraz (we współpracy z Zarządem Transportu Miejskiego) na plakatach umieszczonych we wszystkich środkach komunikacji miejskiej: autobusach, tramwajach i na stacjach metra.

Zbieranie głosów warszawiaków zakończy się w maju 2006 roku. Po tym etapie Fundacja STOEN RWE rozpocznie montaż latarni w miejscach, wybranych podczas akcji.

Patronat honorowy nad akcją **Oświecona Warszawa** objęły: Urząd Miasta Stołecznego Warszawy, Komenda Stołeczna Policji oraz Zarząd Transportu Miejskiego.

Zespół Prasowy KSP

Sondaż na temat interwencji policyjnych

Już po raz kolejny przeprowadzono sondaż na temat interwencji stołecznych policjantów. Funkcjonariusze są kulturalni, chcą nieść pomoc, udzielają potrzebnych informacji, a czas oczekiwania na ich przyjazd jest do zaakceptowania – tak uważa zdecydowana większość osób, poddanych sondażowemu, telefonicznemu badaniu osób zgłaszających interwencję. Cykliczne badania są jednym z mierników działania programu „REAGUJ. POWIADOM. NIE TOLERUJ.”

Program „REAGUJ. POWIADOM. NIE TOLERUJ” ruszył pod koniec ubiegłego roku. Jego głównym celem jest zaangażowanie jak najszerszej rzeszy obywateli do wspólnych działań na rzecz bezpieczeństwa, wykształcenie w ich świadomości poczucia współodpowiedzialności za bezpieczeństwo. Nie jest to z pewnością zadanie łatwe, ani też możliwe do osiągnięcia w ciągu kilku miesięcy. Osoba dzwoniąca pod numer 997 czy 112 i informująca o niepokojących

ją sygnałach, wydarzeniach, przestępstwach oczekuje właściwej i szybkiej reakcji ze strony Policji. Taka też musi ona być. Zgłaszający będzie o wiele chętniej współpracował z funkcjonariuszami, wiedząc, że jego sygnał nie został zbagatelizowany.

Przykładów policyjnych interwencji i zatrzymań inicjowanych przez obywateli, którzy nie pozostawali bierni wobec łamania prawa jest wiele. I to są z pewnością pozytywne przykłady działania programu „REAGUJ. POWIADOM. NIE TOLERUJ.”

Po to, by działania Policji były jak najlepsze i jak najbardziej dostosowane do potrzeb obywateli, w I kwartale 2006 r. pracownicy Komendy Stołecznej Policji przeprowadzili telefoniczne badanie sondażowe z udziałem osób zgłaszających interwencje do Stołecznego Stanowiska Kierowania. 550 losowo wybranych osób pytano o sposób przeprowadzenia interwencji przez załogi patrolowo-interwencyjne. Respondenci oceniali funkcjonariuszy przy uwzględnieniu takich elementów jak: chęć udzielenia pomocy, kultura osobista, udzielenie potrzebnych informacji, akceptacja czasu oczekiwania na przybycie. Zebrane opinie były skrupulatnie rejestrowane w formie elektronicznej.

Wyniki przeprowadzonego badania wskazują na bardzo pozytywną ocenę sposobu przeprowadzania interwencji. W ocenianych elementach uzyskano od 82 do 99 procent pozytywnych odpowiedzi.

Na pytanie „Czy policjanci, którzy przybyli na interwencję odnosili się do obywateli kulturalnie?”, 99,1% badanych odpowiedziało „tak”, zaś 0,9% miało co do tego zastrzeżenia. Równie dobrze oceniono chęć niesienia pomocy przez funkcjonariuszy – tu pozytywną ocenę wystawiło policjantom 97,2% badanych. Zdaniem 93,9% badanych, interweniujący udzielili im potrzebnych informacji. Najniższy wskaźnik uzyskano w pytaniu dotyczącym akceptacji czasu oczekiwania (82,9%). Warto jednak dodać, że osoby badane w swoich swobodnych wypowiedziach najczęściej przyczynę długiego czasu oczekiwania upatrywały w niewystarczającej liczbie policjantów lub utrudnieniach w ruchu, a nie braku ich zaangażowania.

Badania takie, decyzją komendanta stołecznego Policji – podinsp. Jacka Kędziory, są przeprowadzane cyklicznie. Jest to stały element monitoringu społecznej oceny działań stołecznej Policji.

nadkom. dr Mariusz Sokołowski, rzecznik prasowy KSP;

Anna Kędzierzawska, Zespół Prasowy KSP

Dzielnicowy – kara czy wyróżnienie?

Program modernizacji Policji przygotowawany w Komendzie Głównej Policji zakłada zmiany odnośnie służby dzielnicowego. Po wielu niespełnionych obietnicach o konieczności usprawnienia pracy policjantów w terenie, teraz pojawia się światło w tunelu. Zmiany mają w szczególności podnieść efektywność pracy dzielnicowych. Czy ta formacja zyska wreszcie zasłużone uznanie i prestiż?

Policjant pierwszego kontaktu – tak przyjęło się mówić o dzielnicowych. W ich zainteresowaniu powinno być wszystko, co dzieje się na danym terenie. Zbieranie plotek, „węszenie”, pogawędki z mieszkańcami, bystre oko i obowiązkowe „spacerkierki” – to codzienność dzielnicowego. Profesja niezbyt szanowana wśród samych policjantów. Niewielu jednak zdaje sobie sprawę, że wymaga ona prawdziwego poświęcenia, znajomości wielu aktów prawnych, cierpliwości, życzliwości i... dobrej kondycji. Wszystko za niewielką pensję, ograniczony pułap awansu i duże ryzyko.

– Niewątpliwie praca dzielnicowego nie należy do najłatwiejszych. Zwłaszcza, że ludzie zwracają się z przeróżnymi sprawami, poważnymi i błahymi. W mojej pracy lubię jednak, to, że mam wpływ na organizację swojego dnia pracy. Mam również poczucie stabilizacji i możliwość przejścia na wcześniejszą emeryturę. Na komfort wpływa także atmosfera i podejście przełożonego – mówi mł. asp. Jarosław Szczepaniuk z Rewiru Dzielnicowych przy ul. Zakroczymskiej w Śródmieściu. Jako dzielnicowy pracuje od dziewięciu lat. Nadzorem obejmuje teren Starówki, choć siedziba komisariatu zmieniała się wielokrotnie. Migracja po Śródmieściu była męcząca dla wszystkich – policjantów i mieszkańców. Za każdym razem przemawiały względy ekonomiczne. W rewirze na Zakroczymskiej w jednym pokoju pracuje czterech policjantów. Warunki trudne, zwłaszcza, kiedy trzeba porozmawiać z interesantem. Wiadomo, że tematy są niejednokrotnie wstydlive i dotyczą życia prywatnego. Wszyscy czują się wtedy niezręcznie. Przydałby się jakiś kącik na spokojną rozmowę.

Dzielnicowy pracuje przede wszystkim sam. Nie może być anonimowy. Umundurowany, zawsze jest w centrum uwagi. Ludzie przyglądają się jego zachowaniu. Musi być nieskazitelny i dawać dobry przykład.

– Trzeba się pilnować – przekonuje śródmiejski dzielnicowy. – Potrzeba dużo czasu i cierpliwości, by rozpoznać teren oraz nawiązać kontakt z mieszkańcami. Między nami nawiązuje się pewna nić porozumienia. Łatwo ją zerwać, a nowy dzielnicowy musi zaczynać od podstaw. Dlatego zmiany kadrowe nie służą dobrze tej pracy.

Ludzie są różni, ale z reguły istnieje wśród nich opór przed kontaktem z policjantem, szczególnie, jeśli go nie znają. To kwestia czasu, wzajemnego zaufania i pewnej dyskrecji. Najważniejsze jest pierwsze wrażenie. Taki policjant powinien posiadać umiejętność nawiązywania kontaktów, wzbudzać zaufanie i być otwartym na drugiego człowieka – mówi Jarosław Szczepaniuk.

Anonimowość życia, jaka towarzyszy metropoliom, a taka jest Warszawa powoduje, że praca dzielnicowego w stolicy jest bardzo trudna. Sprawy, z którymi mieszkańcy zwracają się najczęściej to: przemoc w rodzinie, złe parkowanie i uciążliwi sąsiedzi.

– W moim rewirze jest dużo bloków komunalnych, gdzie rozwija się patologia, narkomania i alkoholizm. Z moich obserwacji wynika, że 90% problemów spowodowanych jest przez alkohol, zaraz pojawiają się kłopoty finansowe, a także przemoc w rodzinie – potwierdza policjant.

Słynne statystyki, to prawdziwe utrapienie dzielnicowych. Jeśli chce być rzetelny, musi wypełniać tabele codziennie. Jest to niezbędne do sprawozdawczości prowadzonej przez wiele wydziałów. Inną sprawą jest punktowa ocena dzielnicowego, gdzie brane są pod uwagę różne kryteria, m.in. rzetelność, sumiennosc, punktualność, a przede wszystkim wyniki. Najwięcej punktów można otrzymać za zatrzymanie sprawcy na gorącym uczynku, dobrze „wychodzi się” również na nieletnich. Generalnie przełożeni kładą nacisk na konkretne efekty pracy, np. ilość wystawionych mandatów. Restrykcyjna postawa policjanta powoduje w efekcie, że ludzie zamykają się w sobie i niechętnie współpracują. Kryteria przyjęte w punktowej ocenie powodują niezdrową rywalizację. Co sprytniejszy prowadzi spotkania z mieszkańcami na ilość, dzięki czemu zdobywa więcej punktów i ma szansę na służby ponadnormatywne, a co za tym idzie większe pieniądze. System ocen – w opinii wielu policjantów – powinien być bardziej skonkretyzowany, oceniający czy dzielnicowy jest rozpoznawalny, pomocny i akceptowany przez społeczeństwo.

– Każdy dzień jest inny, ale praca przebiega planowo. Pracuję w systemie dwuzmianowym. Teoretycznie 60 procent mojego czasu powinienem spędzać w rejonie. Z tym bywa różnie... Przywalają nas stopy dokumentacji. Służymy również jako awaryjna pomoc w służbie dyżurnej, ochronnej, konwojowej, przy zabezpieczaniu różnych imprez masowych – mówi policjant ze Śródmieścia. Dzielnicowi czują, że często traktowani są przedmiotowo. Rozbija to harmonogram pracy. Decyzje o takiej „nieprzewidzianej” służbie są przekazywane w ostatniej chwili, aby wykluczyć zwolnienie lekarskie, co często jest najlepszym i dość często stosowanym „wykrętem” przez policjantów.

– Przekrój spraw, którymi się zajmujemy jest bardzo szeroki. Prowadzimy postępowania w sprawach o wykroczenia, poszukiwania osób, dozory policyjne, a także doręczamy przeróżne pisma: nakazy karne, akty oskarżenia, wnioski do sądów, zgłoszenia do WKU. Powinniśmy przy tym prowadzić przejrzyste notatki. W każdej chwili mogą być one kontrolowane. Mówi się o wprowadzeniu wersji elektronicznej. Nie wyobrażam sobie tego. Niestety, bez odpowiedniego sprzętu trudno będzie sprostać takim wyzwaniom.

Wzbudzący sympatię, kontaktowy, życzliwy – to najbardziej pożądane cechy u dzielnicowego. Liczy się otwartość, kompetencje, radzenie sobie w sytuacjach trudnych i nieprzewidzianych oraz podejmowanie skutecznych i trafnych decyzji. Znaczący temat podkreślają, że idealnego dzielnicowego nie ma. Żadne przepisy, ani rozporządzenia nie zastąpią zwykłej ludzkiej życzliwości. Dobry dzielnicowy powinien łączyć w sobie różne umiejętności m.in.: prawnika, analityka, psychologa, pedagoga, sędziego oraz socjologa.

– Sumienny i zdyscyplinowany – tak mówi o Jarosławie Szczepaniuku jego przełożony kierownik rewiru st. asp. Andrzej Burak. – Udowodnił niedawno, że policjantem jest również po godzinach. Jadąc na służbę był świadkiem kradzieży portfela w autobusie miejskim. Interweniował błyskawicznie. Zatrzymał złodzieja, wysiadł z nim na przystanku i oczekiwał na przyjazd radiowozu. Zatrzymany mężczyzna próbował uciekać. Jarosław nie spodziewał się, że przyjdzie mu spędzić ten czas około z zabójcą. Okazało się, że mężczyzna był poszukiwany listem gończym. Nie każdego policjanta byłoby stać na taki czyn – dodaje Andrzej Burak. Mł. asp. Jarosław Szczepaniuk mieszka w Wołominie z żoną i czteroletnim synem. W wolnych chwilach ćwiczy biegi długodystansowe, jest zrzeszony w miejscowym klubie. Regularnie ćwiczy od dwóch lat. Bez względu na pogodę i porę roku, co drugi dzień pokonuje dystans 12 kilometrów. Debiutował w ubiegłorocznym maratonie w Poznaniu, gdzie był do pokonania blisko 43-kilometrowy odcinek. Ćwiczy, bo lubi, a dobra kondycja przydaje się w pracy dzielnicowego. Dodaje pewności, a także jest świetną metodą na pozbycie się stresu.

Elżbieta Sandecka-Pultowicz

Posiedzenie radnych w Pałacu Mostowskich

Posiedzenie Komisji Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego Rady m.st. Warszawy odbyło się 26 kwietnia w siedzibie Komendy Stołecznej Policji. W reprezentacyjnej Białej Sali Pałacu Mostowskich omówiono najważniejsze sprawy związane z bezpieczeństwem mieszkańców Warszawy.

Wyjątkowe posiedzenie Komisji Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego Rady m.st. Warszawy, które odbyło się w Pałacu Mostowskich udowodniło, że współpraca samorządu z Komendą Stołecznej Policji układa się dobrze, co bezpośrednio przekłada się na poczucie bezpieczeństwa mieszkańców stolicy.

Uczestników w imieniu kierownictwa Komendy Stołecznej Policji powitał I zastępca komendanta stołecznej Policji podinsp. Jacek Olkowicz. Posiedzenie prowadziła przewodnicząca Komisji

Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego Rady m.st. Warszawy Barbara Zawadzka.

Radnym zaprezentowano podejmowanie w ostatnich latach przedsięwzięcia stołecznej Policji na rzecz bezpieczeństwa. Zainicjowane i realizowane programy prewencyjne przedstawił członkom komisji Naczelnik Wydziału Prewencji, ze szczególnym wskazaniem na osiągnięte wyniki

takich programów jak „MIASTO”, „KOMUNIKACJA” oraz „SEKTOR II”.

Naczelnik Wydziału Ruchu Drogowego omówił szerokie spektrum działań podejmowanych przez „drogówkę”, a także ich efekty.

Zadania inwestycyjne, które są realizowane od 2004 r. szczegółowo zanalizowała Naczelnik Wydziału Nieruchomości. Nie pominięto takich spraw jak rozbudowa monitoringu i zakupy sprzętu transportowego dla Policji, które można było zrealizować tylko dzięki ogromnemu wsparciu Urzędu m. st. Warszawy.

Komendant Stołeczny Policji podinsp. Jacek Kędziora podziękował za dotychczasową, wzorowo układającą się współpracę i zapewnił, że stołeczna Policja zrobi wszystko, aby stale poprawiać poczucie bezpieczeństwa wśród mieszkańców, a także skutecznie strzec ładu i porządku publicznego.

Elżbieta Sandecka-Pultowicz

Jak pracuje Policja w Rydze?

W ramach projektu „Leonardo da Vinci” w dniach 2-8 października 2005 roku dziesięciu oficerów Komendy Stołecznej Policji uczestniczyło w wymianie doświadczeń z Policją Municipalną Rygi. Polska delegacja zapoznała się ze strukturą i zadaniami Policji Miejskiej w Rydze, spotkała się również z komendantami podległych Komisariatów Dzielnicowych Policji.

W trakcie sześciu dni pobytu w Rydze stołeczni policjanci odwiedzili Komisariat Dzielnicowy Policji Centrum oraz Komisariat Dzielnicowy Ziemeli, zapoznali się również z pracą Wydziału Ruchu Drogowego, a także Komisariatu Wodnego Policji.

W trakcie rozmów z łotewskimi policjantami szczególną uwagę zwrócono na rozwiązania organizacyjno-prawne mające wpływ na poprawę bezpieczeństwa publicznego oraz pracę tamtejszej Policji. Oto kilka przykładów:

1. W każdej celi aresztu znajduje się kamera, poprzez którą na zatrzymanego ma podgląd dyżurny jednostki Policji.
2. Służby prewencji wyposażone są w sonometry, co w polskich realiach wykorzystać można w przypadku ścigania wykroczeń polegających na zakłócaniu ciszy nocnej (art. 51 kw).
3. Taksówki oprócz tradycyjnych oznakowań wyróżniają obowiązkowe żółte tablice rejestracyjne – co pozwala łatwiej eliminować nielegalną działalność przewozu osób.

4. Mandaty karne nakładane są na właściciela pojazdu bez względu na to, kto nim kierował.

W przypadku sprzedaży używanego pojazdu jest on sprzedawany wraz z niezapłaconymi mandatami. Pojazd obciążony niezapłaconymi mandatami nie może opuścić terytorium Łotwy.

Członkowie polskiej delegacji spotkali się z Janis Gedusevs Komendantem Policji Miejskiej w Rydze. W ostatnim dniu wizyty podsumowano realizację programu i wręczono certyfikaty.

oprac. Elżbieta Sandecka-Pultowicz

Wykorzystano materiały Wydziału Doskonalenia Zawodowego KSP

Konferencja Szefów Policji Europy Środkowej i Wschodniej

W dniach od 10 do 13 kwietnia 2006 r. odbyła się w Berlinie cykliczna Konferencja Szefów Policji Miast Europy Środkowej i Wschodniej. W spotkaniu tym uczestniczyli Komendanci Stołeczni Policji lub ich Zastępcy z Berlina, Bratysławy, Budapesztu, Monachium, Pragi, Warszawy i Wiednia. Gospodarzem wiosennej edycji konferencji był Prezydent Policji berlińskiej. Obrady odbywały się w Europejskiej Akademii w Berlinie.

Głównymi tematami wiosennego spotkania w Berlinie były:

- „Mistrzostwa Świata w Piłce Nożnej 2006 – organizacja światowej imprezy masowej”;
- „Pięta achillesowa miast europejskich?”

– ochrona środków transportu publicznego przed zamachami, terrorystycznymi;

- „Drażliwa sprawa w kwestii monitoringu ulicznego” – doświadczenia i przemyślenia.

Podczas Konferencji jej uczestnicy zapoznali się z zadaniami związanymi z funkcjonowaniem powołanej okresowo jednostki policyjnej na terenie stadionu „Olimpia” w Berlinie. Wymieniono doświadczenia związane z zabezpieczeniem imprez masowych, a szczególności meczy piłki nożnej. Zabezpieczenie tak dużej imprezy masowej, jak Mistrzostwa Świata w Piłce Nożnej jest dużym wyzwaniem dla niemieckiej policji, jak też dla policji z innych państw uczestniczących w za-

bezpieczeniu tej światowej imprezy sportowej.

Przy omawianiu problematyki zagrożenia terroryzmem międzynarodowym zaprezentowano przebieg zamachów terrorystycznych w Nowym Jorku, Madrycie oraz w Londynie. Dokonano analizy tych przypadków ze szczególnym uwzględnieniem sposobu użycia ładunków i urządzeń wybuchowych i roli monitoringu ulicznego.

Referując system monitoringu ulicznego, podkreślono jego znaczącą rolę w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa obywatelom, jak również jego wpływ na systematyczne obniżanie poziomu przestępczości w przypadku prawnych możliwości wykorzystania tego systemu.

oprac. Danuta Mrozińska, Gabinet Komendanta Stołecznej

Kolejne etapy remontu Pałacu Mostowskich

Realizacja projektu „Muzeum Policji w Pałacu Mostowskich – nowy obiekt na mapie kulturalnej stolicy” przebiega zgodnie z przyjętym wcześniej harmonogramem realizacji poszczególnych etapów.

W II kwartale br. kontynuowane są prace związane z wymianą pokrycia dachowego. Realizowane prace objęły wymianę blachy na miedzianą, wymianę obróbek blacharskich, instalacji odgromowej oraz założenie barierek śniegowych i ław kominarskich. Zakończenie tych prac przewidziane jest na koniec maja 2006 roku.

Wymiana okien w pałacu Mostowskich również realizowana jest zgodnie z wcześniejszymi założeniami. Dotychczas wymieniono okna na elewacji południowej i częściowo na elewacji wschodniej. Stanowi to około 40 proc. realizacji całości zadania.

W kwietniu br. rozpoczęto od strony południowej renowację elewacji budynku. Z uwagi na bogate zdobienia oraz mnogość elementów dekoracyjnych, prace renowacyjne wymagają

szczególnej dokładności i solidności. Wszystkie czynności renowacyjne, wykonywane przez pracowników, muszą być zgodne z konserwatorskim programem „Wytyczne i program prac dotyczący konserwacji dekoracji i wystroju rzeźbiarskiego elewacji południowej Pałacu Mostowskich”. Autorem programu jest prof. Andrzej Kossa dyrektor Międzuczelnianego Instytutu Konserwacji Dzieł Sztuki. Został on wskazany jako osoba nadzorująca prace konserwacyjne obiektu przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

W bieżącym roku planowane jest także rozpoczęcie renowacji Białej Sali, przyległego do niej holu oraz adaptacja pomieszczeń piwnicznych z przeznaczeniem na pomieszczenia muzealne. Opisanie prace są dofinansowywane z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego.

2 maja br. na zwieńczeniu attyki elewacji południowej Pałacu Mostowskich została

ustawiona kamienna figura orła białego. Rzeźba ta będzie sfinansowana przez społeczną Fundację Bezpieczeństwa Obywateli „Twoje Bezpieczeństwo”. Rzeźba orła z rozpostartymi skrzydłami została wykonana z piaskowca. Za wzór, dla twórcy – rzeźbiarza Pawła Pietrusińskiego – posłużył Order Orła Białego. Wizerunek orła białego w przeszłości zdobił gmach Pałacu Mostowskich.

Opracowano na podstawie materiałów Wydziału Nieruchomości

Zmiany organizacyjne

Z dniem 19 marca 2006 roku pełniący obowiązki naczelnika Wydziału Kadr mł. insp. Zbigniew Parafrński został odwołany z pełnienia powierzonych obowiązków. Z dniem 20 marca 2006 roku wykonywanie zadań naczelnika Wydziału Kadr powierzono Pani Renacie Lutosławskiej.

Z dniem 31 marca 2006 roku pełniący obowiązki na stanowisku zastępcy naczelnika Wydziału Doskonalenia Zawodowego mł. insp. Jan Świerczewski został zwolniony z pełnienia powierzonych obowiązków i z dniem 31 marca 2006 roku zostało mu powierzone pełnienie obowiązków na stanowisku naczelnika Wydziału Doskonalenia Zawodowego.

Z dniem 7 kwietnia 2006 roku mł. insp. Robert Deszcz dotychczasowy zastępca komendanta KPP w Otwocku rozpoczął pełnienie obowiązków na stanowisku komendanta powiatowego Policji w Otwocku.

Z dniem 15 kwietnia 2006 roku zlikwidowano Wydział dw. z Korupcją Komendy Stołecznej Policji. Wydział dw. z Przystępczością Gospodarczą KSP zmienił nazwę na Wydział dw. z Przystępczością Gospodarczą i Korupcją.

Z dniem 14 kwietnia zastępca naczelnika Wydziału Konwojowo-Ochronnego nadkom. Leszek Czapliski został zwolniony z zajmowanego stanowiska i z dniem 15 kwietnia 2006 roku został mianowany na stanowisko naczelnika Wydziału dw. z Przystępczością Gospodarczą i Korupcją.

Z dniem 28 kwietnia Komendant Rejonowy Policji Warszawa III nadkom. Krzysztof Żaluszka został odwołany z zajmowanego stanowiska. Z dniem 29 kwietnia nadkom. Sylwester Sawicki, dotychczasowy Zastępca Komendanta Rejonowego Policji Warszawa V, został powołany na stanowisko Komendanta Rejonowego Policji Warszawa III.

IPA Region Warszawa „Pałac Mostowskich”

W dniu 8.02. 2006 roku grupa Policjantów Komendy Stołecznej Policji postanowiła założyć (reaktywować) region „Pałac Mostowskich” Międzynarodowego Stowarzyszenia Policyjnego. Region taki istniał już kilka lat, jednakże tylko formalnie. Na zebraniu wybrano nowe władze: przewodniczący – Bogusław Koldys, sekretarz – Mikołaj Linda, zastępcą sekretarza – Karolina Siniarska, skarbnik – Michał Wiśniewski. Wybrano także Komisję Rewizyjną w składzie: Piotr Papis, Paweł Pawłowski oraz Łukasz Świerczewski.

Po pierwszych kłopotach natury organizacyjnej związanych z konsolidacją dotychczasowych członków, nastąpiły pierwsze próby propagowania wśród policjantów Komendy podstawowych zasad, jakie przyświecają Międzynarodowemu Stowarzyszeniu Policyjnemu. Głównym celem działalności Stowarzyszenia jest tworzenie więzów autentycznej przyjaźni zawodowej pomiędzy zatrudnionymi w służbach policyjnych na całym świecie oraz nawiązywanie policyjnej współpracy międzynarodowej. W marcu 2006 roku policjanci regionu wraz z bratnim regionem CSP Legionowo uczestniczyli w obchodach Dnia Irlandii i św. Patryka. Impreza odbyła się we współpracy z kilkoma podmiotami min. Stowarzyszeniem Przyjaciół Irlandii oraz Gazetą Studencką i była cyklem większego wydarze-

nia kulturalnego obchodzonego w Warszawie, Krakowie i Lublinie.

We współpracy z regionem legionowskim, została zorganizowana wizyta policjantów Norweskich w naszej stolicy.

Z wydarzeń aktualnych na uwagę zasługuje fakt, iż 12 maja w Komendzie Stołecznej Policji odbyła się uroczystość wręczenia legitymacji członkowskich nowym członkom regionu, wśród których są min. Komendant Stołeczny Policji podinsp. Jacek Kędziora, Naczelnik Gabinetu Komendanta Stołecznego kom. Anna Kuźnia oraz Komendant Komisariatu Policji Metra Warszawskiego kom. Małgorzata Domagalska. Uroczystość ta, miejmy nadzieję będzie symbolicznym początkiem nowej jakości prac członków na rzecz policjantów garnizonu warszawskiego.

W najbliższej przyszłości planowane jest m.in. zorganizowanie nauki języka angielskiego dla policjantów Komendy. Przykład ten najlepiej odzwierciedla to, jak chcielibyśmy propagować idee konsolidowania i rozwijania środowiska policyjnego.

Więcej informacji o działalności IPA Region Warszawa „Pałac Mostowskich” na stronie www.policja.waw.pl

Bogusław Koldys

Alkohol w naszym życiu

Dlaczego ludzie sięgają po alkohol?

Odpowiedź jest prosta – ze względu na jego działanie. Etanol aktywnie oddziałuje na układ nerwowy – mózg.

Niewielka czy średnia ilość alkoholu powoduje uczucie rozluźnienia i odprężenia. Znosi też pewne hamulce, dodaje śmiałości, działa również przeciwbólowo. Działanie alkoholu jest odczuwalne już po kilkudziesięciu sekundach. I tu właśnie kryje się największa pułapka tego napoju. Świadomość, że wprowadzenie etanolu do organizmu w kilka minut daje nam kontrolę nad własnymi emocjami jest „haczykiem”, na który łapie się wielu ludzi. To niestety często doprowadza ich do nadużywania alkoholu czy wręcz choroby alkoholowej.

Jak odróżnić „bezpieczne picie” od „niebezpiecznego”?

Spożywanie alkoholu okazjonalne, raz na jakiś czas, wraz z innymi ludźmi w celach towarzyskich, celebrowanie ten rytuał można nazwać „**picciem bezpiecznym**”. Szukanie okazji do picia, inicjowanie picia, spożywanie alkoholu w takiej ilości, że traci się kontrolę nad własnym zachowaniem nazywamy „**picciem niebezpiecznym**”. Osoba, u której pojawia się problem alkoholowy trwa na imprezie tylko dopóki jest trunek na stole. Stosuje różne zabiegi, aby móc wypić więcej i upija się, co raz częściej. Stopniowo ogranicza kontakty towarzyskie z osobami „niepijącymi” na korzyść „kompanów od kieliszka”.

Osoba nadużywająca alkoholu zaczyna gromadzić alkohol na zapas, dba, aby go nie zabrakło. Zaczyna pić sam i pije ciągami. Utrzymywanie stanu nietrzeźwości przez kilka dni z rzędu, **stosowanie tzw. „klina” jest bardzo ważnym sygnałem alarmowym**. Można powiedzieć, że to początki alkoholizmu. Alkoholikiem staje się ten, kto traci kontrolę nad picciem, pije mimo strat i negatywnych konsekwencji dla siebie. Pije w pracy, przestaje załatwiać ważne dla siebie i swoich bliskich sprawy, dlatego, że jest pijany. Rezygnuje ze swoich zainteresowań, norm i wartości na korzyść picia.

Mity dotyczące alkoholu.

Wokół alkoholu krąży wiele mitów. Większość z nich jest dziełem osób nadużywających alkoholu. Alkoholicy zwykle mają gotową odpowiedź na stwierdzenie bliskiej osoby: „znowu piłeś”. Znajdą wiele przyczyn dla swojego picia (specjalne okazje, namowy, którym nie zdołał się oprzeć, itp.). Potrafią świetnie uzasadnić i wytłumaczyć swój upojony stan. Narzucają sobie co jakiś czas okresy abstynencji po to, by udowodnić sobie i bliskim, że panują nad swoim picciem. Stwarzają w ten sposób kolejną iluzję wokół swojej osoby. Spirytus jest trucizną dla organizmów żywych. Dlatego też używany jest do dezynfekcji. Jest

również dobrym rozpuszczalnikiem, więc wiele leków jest sporządzanych na jego bazie. Sam w sobie nie jest żadnym lekiem. Na pewno nie jest „lekiem na problemy”. Mitem jest przekonanie, iż alkohol pozwala zapomnieć o nich. Ludzie po spożyciu alkoholu tracą kontrolę nad własnymi procesami psychicznymi. Niechciane wspomnienia i myśli zaczynają „żyć własnym życiem”. Często „męczą” i powracają w nieoczekiwanych momentach. Znane jest powiedzenie o „upijaniu się na smutno”. Osoba pijąca pograża się w negatywnych myślach i dopiero po utracie świadomości w wyniku przedawkowania alkoholu zapada w odrętwienie lub sen. Po otrzeźwieniu problemy powracają z tą samą siłą lub nawet większą wzmocnione negatywnymi skutkami picia. „Silne głowy” mogą „pić bezpiecznie” – jest następnym błędnym przekonaniem na temat alkoholu. Osoby, które nie odczuwają dokuczliwie skutków upicia się łatwiej mogą „wpaść w ciąg” alkoholowy. Przez co są właśnie bardziej narażone na alkoholizm.

Choroba alkoholowa

Alkoholik to **człowiek chory**. Ponosi straty na skutek picia, wyrządzając tym krzywdę sobie i najbliższym, a mimo to pije nadal. Alkoholik chce przestać pić, ale nie potrafi. Wraz z rozwojem choroby alkoholowej pojawiają się komplikacje w różnych obszarach życia:

Obszar fizjologiczny – następują m. in. komplikacje z żołądkiem, trzustką, wątrobą, jelitami, pojawia się niewydolność całego organizmu, utrata kondycji. Alkoholik jest narażony na różnego rodzaju choroby, bo pijąc osłabia swój organizm.

Obszar psychologiczny – rozpoczynają się kłopoty związane z kondycją psychiczną np. bojaźliwość, obniżona tolerancja na stres, lęki, omamy, psychozy.

Obszar społeczny – pojawiają się częściej konflikty z innymi ludźmi (sąsiadami, współpracownikami, kolegami, koleżankami itp.). Za alkoholikiem wlecz się nieprzychylna opinia, popada w ciągłe konflikty, zawsze z kimś musi walczyć i coś udowodniać. Wciąga w to swoje otoczenie, najczęściej rodzinę. Inne negatywne skutki społeczne alkoholizmu to przestępczość, bezrobocie itp.

Obszar duchowy – rozpadają się dawniejsze ideały i zasady, którym człowiek hołdował zanim stał się alkoholikiem. Etyka, moralność, tolerancja, pokora, szacunek i zrozumienie stają się dobrymi bajkami dla grzecznych dzieci, a nie podstawą do istnienia dla osoby uzależnionej od alkoholu.

Życie zawodowe alkoholika

Regulamin pracy i normy prawne nie zezwalają na picie w pracy. Alkoholik czy też osoba nadużywająca etanolu zaczyna zaniedbywać swoje obowiązki zawodowe. Rozpoczyna się to spadkiem

efektywności w działaniu. Pracownik potocznie nazywany „wczoraszym” ma kłopoty z koncentracją uwagi, obniżoną motywację do pracy danego dnia, jest bardziej drażliwy. Zwykle zadania stają się męczące i trudne. Znajdowanie się pod wpływem alkoholu wyklucza pojawianie się w pracy, więc zaczynają się absencje. Nie wywiązywanie się z przypisanych obowiązków powoduje konflikty z przełożonymi i współpracownikami. Niezrealizowane zadania nawarstwiają się, powodując kolejne kłopoty. Alkoholik zaczyna tłumaczyć swój problem alkoholowy różnymi wymówkami i często wymyśla nierealne historie. Często są one weryfikowane faktami, przez co alkoholik traci zaufanie w pracy. Staje się niewiarygodny. Konsekwencje picia omówione powyżej odbijają się na jakości wykonywanej pracy. Kłopoty ze zdrowiem zmuszają do brania zwolnień. Konflikty rodzinne powodują dodatkowy stres, który często jest przenoszony do miejsca pracy.

Zwłaszcza w Policji osoba nadużywająca alkoholu lub alkoholik jest pracownikiem „niebezpiecznym”. Od policjanta wymaga się dobrej kondycji psychofizycznej, stabilności emocjonalnej, dyspozycyjności i wiarygodności. Policjant często prowadzi pojazdy zmotoryzowane, posiada broń służbową. Alkohol wyklucza sprostanie tym wymaganiom.

Kiedy pić?

Artykuł ten nie ma na celu stwierdzenia, iż w Policji powinni pracować wyłącznie abstynenci. Ma na celu przypomnienie wszystkim, iż **alkohol mimo swego zakorzenienia w kulturze jest niebezpieczny, a jego nadużywanie prowadzi do tragicznych skutków w życiu prywatnym i zawodowym**.

Potoczne powiedzenie „wszystko jest dla ludzi” jest prawdziwe, ale zawsze trzeba zachować rozsądek. Alkohol można się napić, kiedy w naszym życiu nie ma problemów, kiedy jesteśmy razem z przyjaznymi nam ludźmi, jest ku temu świąteczna okazja. Alkohol służy do rozrywki i swoistego umacniania więzi społecznych. Nie jest żadnym lekiem na problemy, a jego „odstresowujące” właściwości są złudne.

Godne polecenia:

- P. Monti, D. Abrams, R. Kaden, N. Cooney „Psychologiczna terapia uzależnienia od alkoholu” wyd. Instytut Psychologii Zdrowia i Trzeźwości; Warszawa 1994;
- B. Woronowicz „Alkoholowe Vademecum dla każdego” wyd. Ośrodek Apostolstwa Trzeźwości, Zakroczym 1993;
- B. Woronowicz „Alkoholizm jest chorobą” wyd. Państwowa Agencja Rozwiązania Problemów Alkoholowych, Warszawa 1998.

mgr Jan Gołębiowski, Zespół Psychologów WK KSP

Dziecko świadkiem interwencji domowej

Policjanci często podejmują interwencje, których przyczyną są awantury domowe. Nierzadko świadkiem takiej sytuacji jest dziecko. W zeszłym roku stołeczni policjanci przeprowadzili aż 7819 domowych interwencji, tylko w sprawach związanych z przemocą w rodzinie. Blisko 3500 dzieci było świadkami takich interwencji. Sam fakt, że dziecko jest uczestnikiem takiej sytuacji, jest dla niego trudnym przeżyciem emocjonalnym i źródłem lęku. Nieumiejętnie przeprowadzona interwencja policyjna może wzmocnić lub utrwalić te negatywne przeżycia.

Dlatego tak ważne jest, aby policjant podejmujący interwencję miał świadomość tego, że źle przeprowadzona może mieć nieodwracalne skutki dla zdrowia psychicznego dziecka. Sytuacja kryzysowa, wzbudzająca lęk i negatywne emocje może zaburzyć relacje dziecka z rodzicami, może spowodować u dziecka trwałe urazy psychiczne. W kontekście pracy Policji może utrudnić możliwość porozumienia się z dzieckiem, kiedy niezbędne będzie uzyskanie od niego informacji w danej sprawie.

Na co zwrócić uwagę

Policjant powinien przede wszystkim zwrócić uwagę na stan bezpieczeństwa dziecka, a następnie postępować tak, aby zminimalizować jego negatywne przeżycia związane z tą sytuacją. **Jeżeli jest taka możliwość, należy dziecko przeprowadzić do innego pomieszczenia. Przede wszystkim po to, aby nie było świadkiem interwencji.** Zdarzają się przypadki, w których policjanci muszą wydawać polecenia zdecydowanym tonem, lub

zastosować środki przymusu bezpośredniego w stosunku do sprawców awantury, lub przemoc domowej.

Dziecko mogłoby nie zrozumieć sytuacji, lub też zrozumiałoby ją opatrnie, jako działanie na szkodę osób mu najbliższych (z reguły rodziców lub opiekunów). Dlatego też niezwykle istotne jest, aby dziecko traktowało policjantów jak sojuszników, aby miało świadomość tego, że chcą pomóc jego rodzinie.

Dobrze jest, gdy policjant wytłumaczy dziecku w sposób ogólny, po co Policja pojawiła się w mieszkaniu. Chodzi przede wszystkim o przedstawienie powodu wizyty, w taki sposób, aby dziecko wiedziało, że jest to konieczne, podyktowane celem zapewnienia bezpieczeństwa zarówno rodziców, jak i jego własnego.

Jeżeli nie ma możliwości umieszczenia dziecka w innym pomieszczeniu, policjanci powinni zachowywać się w sposób maksymalnie spokojny. Jednocześnie powinni ograniczyć stosowanie środków przymusu bezpośredniego do niezbędnego minimum. Starać się wytłumaczyć osobom dorosłym, że opór z ich strony lub inne zachowanie niezgodne z prawem może zaszkodzić dziecku obecnemu przy interwencji.

Jeżeli trzeba zabrać dziecko

Zdarza się, że sytuacja wymaga, aby zabrać dziecko z miejsca, w którym odbywa się interwencja. Jest to konieczne w następujących przypadkach:

1. stwierdzono, że dziecko padło ofiarą przestępstwa ze strony domowników;
2. dziecko w sposób drastyczny jest zaniedbywane przez prawnych opiekunów (warunki

społeczne, mieszkaniowe, techniczne, brak opieki);

3. gdy sytuacja w domu zagraża jego życiu lub zdrowiu;
4. gdy dziecko musiałoby pozostać bez opieki.

Dzieci, w zależności od wieku, umieszczane są w poszczególnych placówkach opiekuńczo-wychowawczych.

- Dzieci w wieku do 3 lat w domach dziecka;
- Dzieci od 3 do 11 lat w ośrodkach interwencyjno-diagnostycznych;
- Dzieci od 11 do 18 lat w pogotowiu opiekuńczym.

W uzasadnionych przypadkach, aby nie rozdzielać rodzeństwa w różnym wieku można umieścić dzieci, które nie odpowiadają wyżej wymienionym granicom wiekowym w poszczególnych placówkach opiekuńczo-wychowawczych. Placówki te są przeznaczone tylko dla dzieci i młodzieży, która nie ukończyła 18 roku życia.

Umieszczenie dziecka w placówkach opiekuńczo-wychowawczych w trybie interwencyjnym odbywa się na podstawie przepisów Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego.

oprac. Justyna Stachniewicz

Konsultacja merytoryczna

st. asp. Robert ŻEBROWSKI

Kierownik Referatu

ds. Nietętnych i Patologii

Komendy Rejonowej

Policji Warszawa VI

Certyfikat GEDNAP dla stołecznego Laboratorium Kryminalistycznego

Stołeczna Pracownia Genetyki, jako jedyne policyjne laboratorium wojewódzkie w Polsce, otrzymała certyfikat GEDNAP. Uznawany i honorowany na całym świecie, stanowi potwierdzenie najwyższej jakości wykonywanych w naszym laboratorium ekspertyz genetycznych.

W kwietniu Pracownia Genetyki Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Stołecznej Policji otrzymała certyfikat GEDNAP kolejnej edycji. Stołeczne Laboratorium posiada ten certyfikat, jako jedyne policyjne laboratorium wojewódzkie w Polsce.

GEDNAP jest międzynarodowym systemem oceniającym jakość i prawidłowość wykonywanych badań DNA w analizie kryminalistycznej. Ma również na celu ujednolicenie metod i procedur badawczych, znormalizowanie terminologii oraz ocenę kompetencji laboratorium i zatrudnionego w nim personelu. Jest to jeden z najbardziej prestiżowych certyfikatów możliwych do uzyskania przez pracownię genetyczną.

Otrzymanie certyfikatu przez Pracownię Genetyki LK KSP nastąpiło po bezbłędnym oznaczeniu profili DNA testowych śladów

biologicznych, poprzedzonym ich identyfikacją, czyli stwierdzeniem czy jest to krew, ślina lub nasienie, czy też mieszanina tego materiału. Próbkę testową otrzymuje się raz do roku w dwóch zestawach rocznie oznaczonych kolejnymi numerami (w roku 2005 – GEDNAP 30 i 31).

Certyfikat GEDNAP, uznawany i honorowany na całym świecie, stanowi potwierdzenie najwyższej jakości wykonywanych w Laboratorium Kryminalistycznym Komendy Stołecznej Policji ekspertyz genetycznych.

oprac. Laboratorium Kryminalistycznym KSP

Ruszyli na ratunek tonącym ofiarom wypadku drogowego

23 kwietnia br., zjeżdżająca z mostu zegrzyńskiego Honda Civic wpadła do oczka wodnego przy Zalewie Zegrzyńskim. Auto błyskawicznie tonęło w kilkumetrowej otchłani. Na pomoc ofiarom wypadku ruszyli dwaj policjanci z legionowskiej komendy, którzy byli przypadkowymi świadkami zdarzenia. Gdy jeden z nich dzwonił po

pomoc, drugi bez zastanowienia skoczył do wody. Uratował dziewczynę i jednego z pasażerów. Dzisiaj żadnemu z uczestników wypadku nic już nie zagraża.

Sierżant Piotr Kościuczuk i aspirant sztabowy Krzysztof Kalinowski zostali nagrodzeni przez komendanta stołecznego Policji.

Wyróżnieni przez komendanta

Dwóch mokotowskich policjantów, st. post. Krzysztof Bąk i sierż. sztab. Leszek Urbański, zostało wyróżnionych przez komendanta stołecznego Policji podinsp. Jacka Kędziora, za swój bohaterski czyn. Funkcjonariusze uratowali tonącego mężczyznę.

Komendant stołeczny Policji podinsp. Jacek Kędziora oraz I z-ca komendanta podinsp. Jacek Olkowicz wymienili z policjantami uściski dłoni i podziękowali za ofiarną służbę. Za swój bohaterski czyn st. post. Krzysztof Bąk i sierż. sztab. Leszek Urbański otrzymali dyplomy i nagrody okolicznościowe.

13 kwietnia funkcjonariusze zostali wezwani w okolice jeziora czerniakowskiego. Bezładne ciało unosiło się na wodzie jeziora twarzą zwróconą do dna. Mundurowi bez chwili zastanowienia rzucili się na pomoc tonącemu. Gdy tylko wyciągnęli tonącego na brzeg przystąpili do reanimacji, gdy

mężczyzna nie dawał żadnych oznak życia. Pomoc przyniosła skutek, funkcje życiowe przywrócono, jeszcze przed przyjazdem karetki. Pogotowie Ratunkowe przewiozło mężczyznę do szpitala. Jak ustalili policjanci uratowany przez nich mężczyzna to 54-letni Wojciech O. Był w stanie kompletnego upojenia alkoholowego. Tylko dzięki natychmiastowej reakcji st. post. Krzysztofa Bąka i sierż. sztab. Leszka Urbańskiego mężczyzna przeżył.

Karol Jakubowski, Zespół Prasowy KSP

Uratowane życie

Policjanci z Komisariatu Rzecznego uratowali 63-latkę, który wpadł do Wisły. Prawdopodobnie mężczyzna za mocno przechylił się przez barierkę Mostu Świętokrzyskiego i chwilę później znalazł się w wodzie.

Policjanci z Komisariatu Rzecznego dostali informację o mężczyźnie dryfującym Wisłą poniżej Mostu Świętokrzyskiego. Reakcja funkcjonariuszy po wysłuchaniu komunikatu była natychmiastowa. Już po niecałej minucie

funkcjonariusze byli na miejscu. Po kilku następnych sekundach 63 letni mężczyzna, już bezpieczny siedział na pokładzie policyjnej łodzi motorowej.

Z policyjnych ustaleń wynika, że mężczyzna zbyt mocno przechylił się przez barierkę Mostu Świętokrzyskiego, poślizgnął się i wpadł do rzeki. Mężczyzna po przebadaniu przez przybyłego na miejsce lekarza został przewieziony do szpitala.

Temistokles Brodowski, Zespół Prasowy KSP

SPROSTOWANIE. W artykule pt.: „Wyrzuceni ze służby” zamieszczonym w Nr 1/4/2006 „Stołecznego Magazynu Policyjnego” na str. 11 została zamieszczona błędna informacja o wyrzuceniu ze służby 38-letniego Wiesława T. policjanta KRP Warszawa I. Zarzuty o przyjęciu łapówki w zamian za korzystne załatwienie sprawy karnej dotyczyły wyłącznie 32-letniego Piotra M. Za podanie nieścisłej informacji przepraszam. *nadkom. dr Mariusz Sokołowski*

Najlepsi w całym garnizonie stołecznym

Wyróżnienia dla najlepszych policjantów Komendy Stołecznej Policji wręczył 8 maja br. w Pałacu Mostowskich komendant stołeczny Policji podinsp. Jacek Kędziora. Liderzy wyłaniani są co kwartał na podstawie systemu ocenno-motywyacyjnego, który odnosi się do wszystkich policjantów garnizonu stołecznego.

System rankingowy oceny policjantów służby prewencyjnej garnizonu stołecznego został opracowany z uwzględnieniem charakteru realizowanych zadań, specyfiki podległego rejonu oraz diagnozy dotyczącej obszarów dysfunkcyjnych, wymagających wdrożenia działań korygująco-naprawczych. Podstawowym celem wdrożonego systemu rankingowo-ocennego jest poprawa efektywności służby prewencyjnej garnizonu warszawskiego, a przez to poziomu bezpieczeństwa i porządku publicznego na terenie działania KSP. Jednocześnie system ten pozwala ocenić predyspozycje i przydatność policjanta na zajmowanym stanowisku. Jasno zdefiniowane kryteria oceny i motywacji mają służyć kształtowaniu prawidłowych relacji międzyludzkich w jednostkach Policji.

Wyróżnienia przyznano sześćdziesięciu sześciu najlepszym policjantom z komórek Komendy Stołecznej Policji. Podczas uroczystego spotkania w Białej Sali dyplomy wręczono, dziesięciu przedstawicielom reprezentującym wszystkich nagrodzonych. W uroczystości udział wzięli komendanci poszczególnych komend rejonowych, powiatowych i komisariatów specjalistycznych.

Komendant stołeczny Policji podinsp. Jacek Kędziora wraz ze swoim I zastępcą podinsp. Jackiem Olkowiczem gratulowali wszystkim wyróżnionym dobrych wyników, a położonym sumiennych i oddanych służbie policjantów.

– Dziękuję za dobrą pracę, a ponieważ wyróżnienia te należą do tradycji, mam nadzieję, że spotkamy się za kwartał – dodał komendant stołeczny.

Elżbieta Sandecka-Pułtowitz

Po co warszawskiej Policji mapa bezpieczeństwa?

Graficznie przejrzysta i czytelna prezentacja wyników pracy Policji oraz miejsc szczególnie niebezpiecznych na terenie m.st. Warszawy, to jedna z możliwości, którą daje satelitarna mapa Warszawy. Jednak głównym założeniem realizowanego przez Komendę Stołeczną Policji projektu elektronicznej mapy bezpieczeństwa garnizonu stołecznego jest stworzenie i wdrożenie kompleksowego narzędzia pracy. Za pomocą tego narzędzia Policja będzie mogła dokonywać zestawień i analiz użytecznych pod kątem bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego.

Satelitarna mapa Warszawy

Satelitarna mapa stolicy powstała w ramach pilotażowego programu, którego zadaniem było określenie przydatności ortofotomapy satelitarnej Warszawy dla potrzeb Policji. Jego realizacja rozpoczęła się w drugim półroczu ubiegłego roku. Mapa dostępna jest w Policyjnej Sieci Transmisji Danych (PSTD). Może z niej korzystać każdy policjant ze stanowiska wyposażonego w UKSP. Po zalogowaniu do systemu mapę można uruchomić poprzez przeglądarkę www, wpisując adres: <http://mapa>. Ewidencja i wprowadzanie danych wykorzystywanych i prezentowanych na mapie odbywa się za pośrednictwem PSTD. Satelitarna mapa Warszawy zawiera następujące warstwy informacyjne: granice komend rejonowych Policji, sektorów policyjnych, ulice z nazwami, kamery policyjne i monitoringu miejskiego, budynki przemysłowe, publiczne i inne oraz adresy. Wykorzystuje ona standardowe narzędzia aplikacji GIS. Korzystając z tych narzędzi można:

- wyświetlać legendę,
- powiększać, pomniejszać widok,
- przemieszczać się po mapie w dowolny sposób,
- wyświetlać informacje dotyczące poszczególnych atrybutów (np. nr kamery, jej rodzaj i położenie),
- zadawać zapytania dotyczące poszczególnych warstw np. adresów,
- mierzyć odległości pomiędzy obiektami,
- buforować (wybierać obiekty w określonym promieniu),
- włączać i wyłączać poszczególne warstwy.

Aktualny stan prac nad projektem

Zbudowana w taki sposób mapa może służyć jako kompleksowe narzędzie pracy stołecznej Policji. W związku z tym podjęto kolejne kroki, aby opracować cyfrową mapę bezpieczeństwa dla całego garnizonu. Dzięki zaangażowaniu i współpracy wydziałów komendy oraz jednostek organizacyjnych rozpoczęły się prace nad tym projektem. Wydział Teleinformatyki opracował koncepcję budowy jednolitego systemu dla potrzeb aktualizacji i prezentacji map bezpieczeństwa, podjął również działania

zmierzające do uzyskania informacji na temat danych będących w zasobach Geodety Województwa Mazowieckiego. Wydział Prewencji spowodował wyznaczenie w poszczególnych jednostkach osób odpowiedzialnych za tworzenie mapy bezpieczeństwa. Równocześnie podjęto rozmowy z właściwymi terytorialnie jednostkami samorządu w sprawie pozyskania map. Kolejnym krokiem będzie zwrócenie się do Marszałka Województwa Mazowieckiego o nieodpłatne udostępnienie Bazy TOPO wchodzącej w skład Topograficznej Bazy Danych. Aktualnie w zasobach wojewódzkiego geodety dostępne są mapy całego województwa w skali 1:50000. W trakcie realizacji projektu będą zdobywane mapy o większej dokładności.

Założenia elektronicznej mapy bezpieczeństwa garnizonu stołecznego

Mapa garnizonu ma być narzędziem prostym i użytecznym zarówno dla każdego użytkownika Internetu, jak i korzystającego z jej zasobów policjanta. Ograniczona do niezbędnego zakresu informacyjnego wersja mapy udostępniona zostanie w Internecie.

Korzystanie z tej mapy ma ułatwić standardowy interfejs oparty o przeglądarkę stron www dostępną w każdym systemie operacyjnym. Jednocześnie ma on ułatwić wprowadzanie danych przez komendy rejonowe i powiatowe, które będzie polegało na wyborze kategorii zdarzenia, wskazaniu na mapie jego lokalizacji i wpisaniu liczby zdarzeń w danym miejscu. Wprowadzanie i edycja informacji o zdarzeniach realizowana będzie poprzez Policyjną Sieć Transmisji Danych (PSTD).

Czemu może służyć mapa?

Zgodnie z założeniami, dzięki mapie, każdy będzie mógł w prosty sposób sprawdzić, jakie

27 kwietnia 2006 r. w Komendzie Stołecznej Policji odbyło się spotkanie z komendantami rejonowymi i powiatowymi oraz osobami pracującymi przy tworzeniu Elektronicznej Mapy Bezpieczeństwa Garnizonu Stołecznego.

kategorie wykroczeń i przestępstw najczęściej zdarzają się w dzielnicy, a nawet ulicy przy której mieszka. W zakresie wykorzystania przez Policję będzie można dokonywać różnorodnych, użytecznych pod kątem bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego zestawień i analiz. Z pewnością takie narzędzie jak cyfrowa mapa bezpieczeństwa i zawarte w niej dane ułatwią planowanie zabezpieczenia imprez masowych, planowanie dyslokacji patroli z uwzględnieniem miejsc szczególnie zagrożonych, projektowanie tras konwojów, rozpoznanie terenowe i posesyjne. Dane zawarte na mapie bezpieczeństwa będą mogły również być wykorzystane do analiz i zestawień statystycznych przy uwzględnieniu różnych aspektów dotąd niedostępnych, jak np. liczba ludności, stopień zurbanizowania terenu, rodzaj nawierzchni dróg itp. Szybciej, w prostszy sposób będzie można przeanalizować wybrane zagadnienia i jednocześnie będzie można przedstawić je w przejrzystej graficznej formie.

oprac. Justyna Stachniewicz

Konsultacja merytoryczna sierż. Piotr Pogorzelski

Wydział Teleinformatyki KSP

